

една дупка, която е преградена съ ръшетка (кафесъ) и съ стражаринъ. *З.* 9. Кој хлопа на вратата? и видя прѣзъ кафесатъ, че бѣхъ три дервиши. *Х. I.* 115. (ср. кафезъ).

Кафъ-кибритъ* см. кибритъ.

Кафявъ* пр. кофейного цвета.

Кафянъ* пр. кофейный.

Кафпѣ* междум. ср. кахне: Кафпѣ едно Момчула Войвода! *М. 105.* Кафпе единъ цѣрина Арапино. *M. 143.*

Кафтанджийски* (ср. *qaftāndji*, s. t. *valet de chambre* также дѣлающій кафтаны) пр. принадлежащій портнымъ; Да заналимъ чаршія-та, — саратчиска, — кафтанджиска, Да излѣзать сараджіе, Да изгасатъ чаршія-та, Да-но фанимъ нейде никакой. *M. 120.*

Кафтанъ* (*kaftān*, s. t. 1. *Vêtement de dessous, surtout en soie* 2. *Vêtement d'honneur que les princes d'Orient ont coutume de donner aux envoyés étrangers*) с. ж. кафтанъ: Царитъ заржчилъ той часъ да облѣкътъ лѣкарятъ съ царски кафтанъ и съ други склоницѣнни дрѣхи. *Х. I.* 64. Му облече отъ кафтанъ долама. *M. 84.* Свекаръ ти кафтанъ ти скроилъ, Девери ти го сошиле. *M. 567.*

Кахпѣ (ср. *kahbē*, *kahpē* см. подъ *кахпія*) междум. Кахне едени цѣрина Арапино. *M. 173.* Ехъ кахпѣ Софія, Софія, камъ та-мошния животъ!

Кахпеликъ* (*qahpēlik*, s. t. *Prostitution, vie de prostituée*) с. ж. хитростъ, коварство: Пушка пукъ изъ Немска ордіа; Ни ударе Невенко байрактаръ, Ни ударе белите камане. Невенко са выкна и про-выкна: Ни са юнакъ біе, юнакъ съсъ кахпеликъ, Ни се юнакъ біе, юнакъ съ юначество! *Ч. 298.*

Кахпія* (*qahbē*, *qahpē*, s. ar. p. t. *Une prostituée*) с. ж. постоянный эпитетъ непотребной женщины: Ако са гладко оплита, Или хубаво приминъ, Та тогисъ тя ша ми рече: Ей нашъ курвъ кахпія. *Ч. 265.* Та си дите-ту прудумъ: Мамъ с курвъ — кахпія, Теби щи да си придае. *Ч. 301.*

Ка(х)ъренъ* пр. грустный, печальный, озабоченный: Отъ гдѣ какъ си дода, Нацкиле, се та заварвамъ, Се си кахърина, Нацкиле, се си плакала“. *Ч. 262.* Тѣ щу ми си, тѣ щу ми си толкувъ кахъренъ, Мени кажи, мени кажи, пажъ ти сѧ ни грижи. *Ч. 305.* Слънцето тѣжно кахърио. *Д. 13, 39.* (синон. угриженъ. ср. кахъръ).

Ка(х)ъръ* (*qahr*, *qahyr*, s. a. t. 1. *Force, violence* 2. *Puissance, empire* 3. *Châtiment* 4. *Colère, также грусть*) с. м. грусть, печаль, забота: Піенци-ти піяхъ за да забравить ядовели кахъре. *Л. Д. 1871 р. 246.* Не мајаосвай, че стигатъ ми кахъри-те! *Х. II, 6.* По добрѣ да